

Dankbaar denken wij terug aan

JOHANNA KAMPHUIS

echtgenote van

GERARD STOKKENTRE

Ze werd geboren te Enschede op 19 mei 1917. Ze overleed, gesterkt door de Sakramenten der zieken op 10 juli 1988 in het Stadsmatenziekenhuis Enschede. De Uitvaartdienst was op 14 juli d.a.v. in de St.Jozefkerk. Daarna volgde de crematieplechtigheid te Usselo.

Samen met Gerard, haar man, heeft ANNEKE altijd veel zorg voor haar gezin gehad, zodat de drie jongens nu terug kunnen kijken op een mooie jeugd. Die zorg drukte ze uit door een totale, en door voor iedereen klaar te staan.

Want haar belangstelling ging ook altijd uit naar mensen buiten haar eigen gezin, die ze hielp. - Dat doet denken aan de **STERKE VROUW** uit de bijbel.

En werd er negatief over mensen gesproken, dan nam zij het voor hen op.

Ze kon ook volop genieten: van de vele bezoeken van haar broers en zussen, van de kinderen en kleinkin-

deren, van het regelmatig verblijf op de camping en van de tuin. En na gedane arbeid was het goed rusten in de serre.

Ze was lid van het K.G.V. en bijna 25 jaar bij het parochie-zangkoor. Ofschoon Latijnse gezangen haar voorkeur hadden, vooral op grote feestdagen, zong ze van harte ook de Nederlandse liederen mee in de kerk, maar ook thuis.

ANNEKE was nooit echt ziek. Het was dan ook 'n hele schok, toen in februari 1987 haar ziekte zich aandeed. Klagen deed ze nooit. Telkens was haar antwoord: *'t geef wa.*

Na de Sakramenten der zieken zei ze dat ze klaar was voor de laatste reis. Alleen vanuit haar diep geloof kon ze dit zeggen, of omdat haar lievelingslied luidde:

*OMDAT GIJ HET ZIJT, GROTER DAN
ONS HART; DIE MIJ HEBT GEZIEN,
EER IK WERD GEBOREN.*

Nu is ze voorgoed geboren, levend bij God en bij allen die haar voor gingen.

Uit dankbaarheid voor Uw meeleven en ter gedachtenis aan haar.

G. STOKKENTRE
Kinderen en kleinkinderen